

ת"פ 26911/04/21 - מדינת ישראל נגד חיים ויקטור אטל - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 26911-04-21 מדינת ישראל נ' אטל
לפני כבוד השופט זהר דולב להמן
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד גל גבאי

נגד
הנאשם
חיים ויקטור אטל - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ורד אברהם

גזר דין

כתב האישום, הסדר הטיעון, הכרעת הדין והשתלשלות ההליך

- ב-13.9.22 הוצג הסדר טיעון, במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן (להלן: **כתב האישום**), הנאשם הודה בעובדותיו והורשע על פי הודאתו ב-**קבלת רכב גנוב**, בהתאם לסעיף 413 ל-**חוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). הנאשם הופנה לשירות המבחן, ללא הסכמה עונשית, תוך שהמאשימה מסרה כי עמדתה למאסר בפועל ואילו ההגנה ביקשה לבחון שאלת ביטול ההרשעה.
- לפי עובדות כתב האישום הגב' בת אל זיזט בניסטי (להלן: **המתלוננת**) עשתה שימוש ברכב מסוג יונדאי מ"ר 17-656-11 (להלן: **הרכב**), השייך למר עמוס דוד הלל (להלן: **הבעלים**), לרבות ב-30.9.18, עובר ל-16:31 - מועד בו גנב אחר את הרכב מרחוב גולומב 19 בבאר שבע (להלן: **המקום**). מיד לאחר גניבת הרכב, סמוך לבית חולים סורוקה, העביר האחר את הרכב לנאשם, שנכנס לרכב, נסע מהמקום, ובהמשך העביר את הרכב לשטחי הרשות הפלסטינאית.
- להשלמת התמונה אציין כי כתב האישום הוגש ב-13.4.21. ב-3.10.21 סגן הנשיא, כב' הש' כהן, הורה על מינוי עו"ד מהסנגוריה הציבורית ודחה הדיון ל-27.12.21. בהמשך התיק הועבר לכב' הש' חביב אשר מאילוסי יומן דחתה הדיון ל-13.4.22 והתיק הועבר לכב' הש' בן דוד, שקבע דיון מענה מפורט לפני ב-13.9.22 - מועד בו הוצג הסדר הטיעון. מאחר שהנאשם הופנה לשירות המבחן מועד הטיעונים לעונש נקבע ל-12.1.23 ונדחה בשל שינויים בתכנית העבודה ל-24.1.23.
- בטיעוניה לעונש עתרה המאשימה, בעל פה ובכתב, לקבוע מתחם 8-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, הכוללת מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס, פיצוי לבעלים ופסילה בפועל ומותנית. באת כוח הנאשם עתרה לאמץ המלצות שירות המבחן ולסיים את ההליך ללא הרשעה. בתום הטיעונים לעונש נעתרתי לבקשת ההגנה לאפשר הצגת מסמכים נוספים והתיק נקבע למתן גזר דין ב-28.3.23, מועד שנדחה ליום 3.5.23.

מאילוצי יומני.

סוגיית ביטול ההרשעה

5. בסעיף 7 לפסק דינה ב-ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל (21.8.97) (להלן: **הלכת כתב**), קבעה כב' הש' דורנר, כי "**הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל**" [ההדגשות לא במקור - זד"ל]. נפסק לא אחת, כי "**אי הרשעה אינה עונש**" ו-"**שאלת אי הרשעה היא שאלה עצמאית ונפרדת אשר נבחנת במחוזותינו בהתאם לתנאי הלכת כתב**" [ראו רע"פ 3195/19 אגוזי נ' מדינת ישראל (4.7.19)]. ההדגשות במקור - זד"ל]. לצד זאת, ניתן להיעזר באמות המידה ואבני הבוחן שנקבעו בתיקון 113 ל-**חוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), ובכלל זה האם נסיבות שלא קשורות בביצוע העבירה מטות את הכף לעבר ביטול ההרשעה והאם שיקולי שיקום מצדיקים סטיה מהמתחם - זאת כדי לקבוע אם מתקיים התנאי הראשון, קרי האם ההרשעה תהווה פגיעה חמורה בנאשם. כן ניתן לבחון באמצעות הערכים החברתיים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה והפסיקה הנוהגת, קיום התנאי השני, קרי האם סוג העבירה, בנסיבות ביצועה, ושיקולי ענישה אחרים מאפשרים ביטול ההרשעה - ואפנה תחילה לבחינה זו

6. **סוג העבירה, נסיבות ביצועה ושיקולי ענישה אחרים** - מקובלת עלי עמדת המאשימה, כי מדובר בעבירה חמורה. המחוקק מצא לקבוע עונש זהה לעבירת "**גניבת הרכב**" ולעבירת "**קבלת רכב או חלק גנובים**" ובכך ביטא התייחסותו המחמירה לשתי העבירות כאחת - עבירות פשע שהעונש המקסימלי בגין עומד על 7 שנות מאסר. למעשה, עבירת קבלת הרכב הגנוב מהווה חולייה הכרחית בלעדית-אין בשרשרת עבירות הרכוש בתחום כלי הרכב, כאשר גנבי הרכב מעבירים את כלי הרכב הגנובים לחזקתם של מקבלי כלי הרכב, כטענת באת כוח המאשימה. כן מקובלת עלי עמדתה, כי המחוקק שותף למגמרת ההחמרה, עת מצא ליחד סימן בפרק "**פגיעות ברכוש**" ל-"**עבירות בקשר לרכב**". נוכח חומרת העבירות ופגיעתן האנושה בערכים המוגנים של שמירה על הקניין, הבטחון האישי והרכושי של הציבור ומניעת עגמת נפש ופגיעה בשלוות החיים (וראו בהרחבה להלן בפרק הדן בקביעת המתחם) - עבירות אלו אף הוגדרו "**מכת מדינה**" ובתי המשפט קבעו כי יש להחמיר עם מבצעי עבירות אלו. כך לדוגמא בפסקה ג.1 של כב' הש' רובינשטיין (כתוארו אז) ב-ע"פ 11194/05 **אבו סבית ואח' נ' מדינת ישראל** (15.5.06) (להלן: **ענין אבו סבית**), אליו הפנתה באת כוח המאשימה, נקבעו דברים הרלוונטים גם כיום, בחלוף כמעט שני עשורים:

"... **למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור... כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך**".

7. לכך יש להוסיף כי גם שיקולי הרתעת הרבים מטים את הכף לחומרה, שכן עבירות גניבת רכב וקבלת רכב

גנוב קלות לביצוע וקשות לגילוי ולאכיפה. כלי הרכב הגנובים עוברים ידיים במהירות ומוצאים דרכם אל שטחי הרשות הפלסטינית, שם נמכרים במחירים זולים ל"משחטות רכב", לצורך פירוק וחלקי חילוף, או לצורך שימוש אישי בשטחי הרשות - רחוק מבעליהם החוקיים ומעיני גורמי אכיפת החוק. עבירות אלה מבוצעות מתוך מניעים כלכליים טהורים ובשל בצע כסף.

8. **במצב דברים זה, אני סבורה שסוג העבירה, בנסיבותיה, תומך בהעדפת ההרשעה על פני ביטולה וביטול ההרשעה בתיק שלפניי עלול לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים.** אם כי אין בשיקול זה, כשלעצמו, כדי למנוע כליל אפשרות לאי-הרשעה.

9. **באשר לפגיעה קונקרטית בשיקומו של הנאשם** - לא שוכנעתי כי ההרשעה עלולה לפגוע בשיקומו של הנאשם ובתעסוקתו באופן שיטה את הכף לביטול ההרשעה. ההגנה ביקשה לבטל ההרשעה משום שבכוונת הנאשם להוציא רישיון נהיגה לרכב ציבורי. נטען כי נאמר לנאשם שקיימת מניעה לכך בשל קיומו של התיק שלפניי. הנאשם עצמו ציין כי לא החל הליך של הוצאת רישיון, אלא פנה למשרד הרישוי שלא נתן לו "טופס ירוק", הדרוש לקבלת רישיון לרכב ציבורי, בשל הרישום הפלילי. כבר נפסק לא אחת, כי **"אין להסתפק בתרחיש תיאורטי לפיו עלול להיגרם נזק כלשהו בעתיד, אלא יש להצביע על קיומו של נזק מוחשי וקונקרטי אשר צפוי לנאשם כתוצאה מעצם ההרשעה"** ולבסס טענה לקיומו של נזק מוחשי בתשתית ראיתי מתאימה [ראו סעיף 11 להחלטת כב' הש' קרא ברע"פ 3224/19 **אביב נ' מדינת ישראל** (28.5.19) (להלן: **ענין אביב**) והאסמכתאות שם. ההדגשות במקור - ז"ל]. ב-5.2.23 הוגש מסמך מאתר משרד התחבורה, אך גם בו אין כדי ללמד שבהכרח הרשעה תפגע בסיכוי הנאשם לקבל רישיון לרכב ציבורי, שכן נרשם במפורש **"אם קיים רישום פלילי או הליך מותנה או עבירות תעבורה, תשקול רשות הרישוי את מתן האישור להוצאת רישיון נהיגה מקצועי"**. קרי, לרשות הרישוי יש שיקול דעת ולא מדובר בחסימת דרכו של הנאשם מקבלת רישיון לרכב ציבורי באופן ודאי.

זאת ועוד, מנוסח תקנה 15ב ל-**תקנות התעבורה**, התשכ"א-1961 (להלן: **תקנות התעבורה**), שעניינה **"תנאים למתן תעודה או לחידושה"**, הקובעת כי רשות שהוסמכה לכך רשאית שלא לתת תעודה, להתלותה או שלא לחדשה, אם **"יש לגבי המבקש רישום במרשם הפלילי של הרשעה, בעבירה שלדעת הרשות יש בה כדי למנוע מתן תעודה או חידושה..."** (ההדגשה לא במקור - ז"ל) - עולה כי לא עצם ההרשעה או ביטולה הם שיעמדו בדרכו של הנאשם לקבל את הרישיון, שכן תקנה 15ב ל-**תקנות התעבורה** מקנה שיקול דעת רחב לרשות אם להעניק רישיון במקרה הקונקרטי, בשים לב למהות העבירה, חומרתה ונסיבותיה. זכאות הנאשם לקבל רישיון נהיגה על רכב ציבורי היא עניין לרשות לענות בו ודרכו של הנאשם לקבלת הרישיון לא נחסמת באופן מיידי וישיר בשל קיומה של הרשעה בתיק שלפניי. לכן, לא מתקיימת פגיעה מוחשית וקונקרטית בשיקום הנאשם.

לא זו אף זו, נפסק לא אחת כי קבלת טענת ההגנה למעשה תאיין את שיקול הדעת של הרשות וכך נפסק בסעיף 12 להחלטת כב' הש' קרא ב-**ענין אביב**

"יותר מכך, לו תתקבל טענת המבקש כי כאשר לרשות מינהלית יש שיקול דעת האם להעניק רישיון, מתקיימת גם דרישת הנזק הקונקרטי כך שיש 'לוותר' על ההרשעה

(במידה שמתקיים גם התנאי בדבר חומרת העבירה), הדבר יאין את התכלית שבבסיס הוראות החוק המאפשרות לרשויות להחליט האם ראוי שהרשעה בפלילים תמנע מאותו אדם לעסוק בעיסוק או במשלח יד מסוימים"

10. כאמור לעיל, בית המשפט העליון שב וקבע, כי "לצורך אי-הרשעה נדרשות נסיבות יוצאות דופן, בהיותה החריג לכלל" [ראו והשוו הלכת כתב, ענין אביב; רע"פ 4985/17 פלוני נ' מדינת ישראל (8.4.18) והאסמכתאות שם]. כך נקבע עוד ב-רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.14)

"בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע, כי על העותר לאי-הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה... החובה להצביע על נזק קונקרטי, עולה בקנה אחד עם אופיו המצומצם של החריג שעניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לשיקומו של הנאשם."

11. המלצת שירות המבחן בהקשר זה היא בעלת משקל שיש להתחשב בו. עם זאת, "המלצתו של שירות המבחן מהווה אך אחד מהשיקולים שיש לשקול במכלול שיקולי הענישה, וממילא זו אינה מחייבת את בית המשפט" [ראו והשוו רע"פ 89/19 פלוני נ' מדינת ישראל (10.1.19)]. על בית המשפט לשקול מכלול היבטים ואינטרסים שונים, לרבות השפעת ביטול ההרשעה על האינטרס הציבורי ומעבר לעניינו של הנאשם שלפניו. דברים אלו נכונים אף בעניינם של קטינים - ומקל וחומר בעניינם של הנאשם שלפניו [ראו והשוו רע"פ 2091/13 פלוני נ' מדינת ישראל (5.2.14); רע"פ 8768/14 פלוני נ' מדינת ישראל (17.5.15) ו-רע"פ 4610/18 פלוני נ' מדינת ישראל (20.6.18)]. זאת ועוד, מקובלת עלי טענת באת כוח המאשימה, כי המלצת שירות המבחן המונחת לפניי, המתייחסת לבקשת הנאשם, נעדרת נימוקים לקבלת בקשה זו, מעבר לדברי הנאשם ולמעשה גם שירות המבחן לא מצא נימוקים המצדיקים ביטול ההרשעה.

12. לפיכך, באיזון בין השיקולים השונים, אני סבורה כי יש להותיר את הרשעת הנאשם על כנה.

קביעת מתחם העונש ההולם

13. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לסעיף 40ג(א) ל-חוק העונשין, התחשבתי באמות המידה ואבני הבוחן הבאות:

א. **הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה** - מקובלת עלי טענת באת כוח המאשימה, כי במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים של שמירה על הקנין, הפרטיות ותחושת הביטחון האישי של הציבור. אוסיף כי מעשיו פגעו גם בסדר החברתי התקין, תוך גרימת עוגמת נפש הן לקורבנות העבירה והן לסביבתם, שכנים ובני משפחה. זאת ועוד, מדובר בפגיעה כלכלית עקיפה בחברה כולה, בשל העלאת פרמיות הביטוח וחייב האזרחים במיגון רכביהם, כתוצאה מריבוי עבירות אלו, בנוסף לנזק הכלכלי שנגרם לקורבנות העבירה, כתוצאה מבזבז זמן ומשאבים בשל הפגיעה בקניינם, וזאת מעבר לעגמת הנפש ולטרחה בשל הסידורים הנדרשים לתיקון הנזק [ראו המובאה מ-ענין אבו סבית לעיל].

ב. **מידת הפגיעה בערכים החברתיים לא מבוטלת** - מקובלת עלי עמדת המאשימה, כי רכישת

רכב היא אחת הרכישות המשמעותיות ביותר מבחינה כלכלית עבור האזרח הממוצע. חברה מתוקנת לא יכולה להשלים עם מצב בו רכוש אזרחיה יהפוך להפקר. באשר לעוצמת הפגיעה, יפה קביעת כב' הש' (כתוארו אז) רובינשטיין ב-רע"פ 7890/10 **מליטאת נ' מדינת ישראל** (1.11.10) (להלן: **ענין מליטאת**), אליו הפנתה ב"כ המאשימה (שעסק אמנם במי שעניינו חמור מזה שלפני הן מבחינת ריבוי העבירות ונסיבות ביצוען והן מבחינת הנסיבות האישיות, אך הקביעה רלוונטית בכל הנוגע לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים) -

"... אין צורך להכביר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, אינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במעגל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה מחמירה, לא כל שכן מי שקופת שרצים גדולה מאחוריו, לרבות בתחום זה עצמו".

ג. בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** מלמדת על קשת רחבה של ענישה, כאשר סוג העונש, משכו ואופן ריצויו תלויים, בין היתר, בתכנון, תחכום, כמות הרכבים ונסיבות נוספות, אליהן אתייחס בהמשך. במהלך הטיעונים לעונש הופניתי אל מספר פסקי-דין של הערכאות השונות, כשכל אחת מבאות כוח הצדדים הציגה פסיקה התומכת בטענותיה לגבי מדיניות הענישה הנהוגה ועל אלו הוספתי פסיקה. כל מקרה לנסיבותיו ויש לאבחן המקרים השונים למקרה שלפניי, אם כי יש גזרי-דין שמהם ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת למקרה שלפניי -

(1) רע"פ 780/15 **חאג' יחיא נ' מדינת ישראל** (4.2.15) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע בעבירות סיוע לגניבת רכב ונהיגת רכב ללא ביטוח. המבקש סייע לאחר לגנוב רכב ולהעבירו לתחומי הרשות הפלסטינית, שעה שהאחר נהג ברכב הגנוב, והמערער נסע ברכב "מוביל" לפניו, על מנת להתריע מפני מחסומי משטרה. שירות המבחן המליץ להימנע מהשתת מאסר בפועל, ולהסתפק בעונש שירות. הושתו על המבקש 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מונה, קנס, פסילה בפועל ומותנית.

(2) רע"פ 2216/14 **יוספיה נ' מדינת ישראל** (1.4.14) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת, אשר החמיר עונשו מ-6 ל-9 חודשי מאסר בפועל, אך הפחית את הקנס מ-25,000 ₪ ל-10,000 ₪ על מי שהורשע בשני מקרי סיוע לגניבת רכב.

(3) רע"פ 2097/14 **דויכאת נ' מדינת ישראל** (20.3.14) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על מתחם הנע בין תקופת מאסר לא ארוכה ועד 18 חודשי מאסר בפועל בגין קבלת רכב גנוב, בו נהג המבקש בשטח הרשות הפלסטינית ונתפס במהלך מרדף משטרתי לאחר שהרכב התהפך ונגרם לו נזק. על צעיר נעדר עבר פלילי נגזרו 5 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית

- (4) רע"פ 6744/05 **פרץ נ' מדינת ישראל** (17.7.05) - נדחתה בקשת רשות ערעור של מי שלאחר קבלת ערעור המדינה ערעור המדינה ב-ע"פ (ב"ש) 7345/03, **מדינת ישראל נ' פרץ** (8.6.05), הורשע בקבלת רכב גנוב והכשלת שוטר במילוי תפקידו ונדון למאסר מותנה ושל"ץ, חרף היותו לוחם משמר הגבול ונעדר עבר פלילי.
- (5) עפ"ג (מרכז) 48499-12-22 **אבו מוסא נ' מדינת ישראל** (19.2.23) - התקבל בהסכמה ערעור על ת"פ 34448-01-20 **מדינת ישראל נ' אבו מוסא** (29.11.22), אליו הפנתה ב"כ המאשימה - כך שבגין קבלת רכב גנוב, אותו ביקש מנהג גרר להעביר לכניסה לכפר קאסם, נקבע מתחם 8-24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הפחית בהסכמה עונש המאסר מ-13 ל-12 חודשי מאסר בפועל. יתר רכיבי גזר הדין, שכללו מאסרים מותנים, פיצוי וקנס - נותרו ללא שינוי.
- (6) עפ"ג (ב"ש) 20866-11-21 **אלאעס נ' מדינת ישראל** (6.7.22) - הנאשם חזר בו מהערעור על גזר הדין ב-ת"פ 45077-01-20 **מדינת ישראל נ' אלאעס** (30.9.21) במסגרתו בגין 3 עבירות סיוע לגניבת רכב, עבירת גניבת רכב ועבירת הסתייעות ברכב לעבור עבירה נקבע מתחם 16-36, מתחם קנס 7,500 ₪-25,000 ₪, פסילה ומאסרים מותנים. על נעדר עבר פלילי, ששיתף פעולה עם שירות המבחן, אשר המליץ על של"ץ, מאסר מותנה ופיצוי - הושתו 16 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, 7,500 ₪ קנס, פיצוי ופסילה על תנאי.
- (7) עפ"ג (ב"ש) 32825-01-21 **אבו קרינאת נ' מדינת ישראל** (10.3.21) - בעקבות הערות בית המשפט חזר בו המערער מהערעור שהוגש על 30 חודשי מאסר בפועל, אשר הושתו בגין הרשעתו ב-2 עבירות גניבת רכב ו-3 עבירות סיוע לגניבת רכב.
- (8) עפ"ג (ב"ש) 31602-02-19 **אלגרבעה ואח' נ' מדינת ישראל** (22.5.19) - נדחה ערעור שני נעדר עבר פלילי שנדונו ל-15 ו-13 חודשי מאסר בפועל, לאחר הרשעתם בגניבת רכב וסיוע לפריצה לרכב אחר, חרף תסקירים בהם הומלץ על של"צ.
- (9) עפ"ג (ב"ש) 56185-10-17 **אבו זניד נ' מדינת ישראל** (27.12.17) - אושר מתחם 9-28 חודשי מאסר בפועל בגין גניבת רכב, הסעתו לשטחי הרשות הפלסטינית ומכירתו שם. הושתו 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס כספי ופיצוי למתלונן.
- (10) עפ"ג (ב"ש) 51984-08-17 **אל אעס נ' מדינת ישראל** (8.11.17) (להלן: **ענין אל אעס**) כפי שצינה באת כוח המאשימה, בית המשפט המחוזי דחה ערעור על ת"פ 44203-09-15 **מדינת ישראל נ' אל אעס** (20.7.17), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, במסגרתו בגין קבלת רכב גנוב נקבע מתחם 7-15 חודשי מאסר בפועל והושתו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס, פיצוי ו-12 חודשי פסילה בפועל.

(11) ע"פ (י-ם) 17006-05-14 **ח'רטביל נ' מדינת ישראל** (16.2.15) אשר אוזכר ב-ת"פ 45178-02-14 **מדינת ישראל נ' סלאיימה** (7.11.16) אליו הפנתה ב"כ הנאשם - התקבל ערעור והוקל עונשו של מי שהורשע בקבלת רכב גנוב ונהיגה ללא ביטוח ותעודות, מ-10 ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסרים מותנים.

(12) עפ"ג (מרכז) 33454-07-10 **קרקור נ' מדינת ישראל** (1.12.10) אשר אוזכר ב-ת"פ 45178-02-14 **מדינת ישראל נ' סלאיימה** (7.11.16) אליו הפנתה ב"כ הנאשם - נדחה ערעור על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בגין קבלת רכב גנוב.

(13) ת"פ 11617-11-18 **מדינת ישראל נ' מוסא** (27.3.22) אליו הפנתה ב"כ הנאשם - בקבלת רכב גנוב, זיוף סימני זיהוי של רכב ונהיגה ללא רישיון רכב נקבע מתחם שתחילתו בשל"ץ או מספר ימי מאסר ועד 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. הושתו על נאשם כבן 44, נשוי ואב ל-5 ילדים, אשר כתב האישום הוגש בחלוף כשנתיים מביצוע העבירה וחלפו כ-10 שנים מהגשתו לראשונה (ההליכים חודשו פעמיים בשל אי-התייצבות וקשיי איתור) - 7 ימי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, פסילה מותנית, קנס והתחייבות.

(14) ת"פ 45178-02-14 **מדינת ישראל נ' סלאיימה** (7.11.16) אליו הפנתה ב"כ הנאשם (ואשר אוזכר ב-ת"פ 11617-11-18 הנ"ל) - בנהיגת רכב ללא רישיון, קבלת רכב או חלקי רכב גנובים ונהיגה ללא ביטוח נקבע מתחם

(15) ת"פ 6577-02-12 **מדינת ישראל נ' סנדוקה ואח'** (9.5.13) אליו הפנתה ב"כ המאשימה - נאשם 1 הורשע בקבלת רכב גנוב (בו נהג) ונקבע מתחם 8-15 חודשי מאסר בפועל. נאשם 2 הורשע בסיוע לקבלת רכב גנוב (עת נהג ברכב "מוביל") ונקבע מתחם 4-8 חודשי מאסר בפועל. השניים נעצרו בדרכם לכיוון ירושלים. על נאשם 1 הושתו 12 חודשי מאסר בפועל ואילו על נאשם 2 הושתו 6 חודשי מאסר בפועל, שכללו הפעלת מאסר מותנה. בנוסף הושתו על השניים מאסרים מותנים, קנס ופסילה בפועל.

ד. בפסיקה עוברת כחוט השני בקביעת מתחם העונש ההולם יש לבחון **נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, שכן אין דין ריבוי עבירות העולה לכדי "עיסוק" בגניבת רכב כדין אירוע חד פעמי, אין דין חברות בקבוצה עבריינית העוסקת בגניבת רכבים באופן מתוכנן ומתוחכם כדין נטילת חלק בעבירה, יש חשיבות גם למידת הנזק והיקפו, כמו גם לסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות ונסיבות נוספות, הכל בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין -

(1) מדובר בעבירה שמעצם טיבה וטבעה קדם לה תכנון מוקדם, במסגרת היערכות בתוכנית עבריינית מוקדמת בין הנאשם לגנב הרכב, גם אם מדובר בהערכות שנעשתה סמוך לביצוע העבירה, כנטען על ידו

מפני שירות המבחן. לצד אלו נתתי דעתי לכך שמדובר באירוע חד-פעמי ולא בפרשת גניבות רכבים, כפי שהיה ב-**ענין מליטאת** החמור מעניינו (כמצוין לעיל) או ב-**ענין אבו סבית**, שדן בפרשה של גניבת טרקטורים ומלגזות לשם מכירתם, במסגרת חבורה עבריינית, שביצעה מספר עבירות גניבת רכב, סחר ברכבים ונוספות.

(2) הגם שמקובלת עלי עמדת המאשימה, כי מקבל הרכב הגנוב הוא חלק משרשרת עבירת גניבת הרכב - התחשבתי לקולא בכך שהנאשם לא גנב את הרכב בפועל ובחלקו היחסי של הנאשם ומידת ההשפעה של האחר עליו.

(3) הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, כמו גם הנזק שנגרם בפועל - לא מבוטל. מעבר לנזק הכלכלי הנגרם לבעלים כתוצאה מאבדן הרכב, נגרם נזק כתוצאה מעלויות משאבים וזמן, עלויות שלא מכוסות על ידי חברות הביטוח. בנוסף, מאחר שחברות הביטוח מעלות את הפרמיות בשל ריבוי גניבות הרכב, נגרם נזק כלכלי המגולגל לפתחו של הציבור כולו. ביצוע העבירה פוגע קשות גם בתחושת הביטחון האישי של הבעלים, המתלוננת, כל קרוביהם ומכריהם - בני משפחה, שכנים, חברים ואחרים ולמעשה בציבור כולו. ב-ע"פ 384/90 **מדינת ישראל נ' בן-ברוך ואח'**, פ"ד לה(1) 589 (להלן: **ענין בן-ברוך**), אליו הפנתה ב"כ המאשימה מדובר היה בנושא שונה מזה שלפניי. שם הורשעו המשיבים בקבלת רכוש גנוב שהושג בפריצות לבתי עסק ואשר היקפו רב ומשמעותי והוא הוחזק על ידי המשיבים במקומות מסתור שונים. מבלי להקל ראש בחומרת מעשי הנאשם בתיק שלפניי והנזק שנגרם בעטיים - מקובלת עלי טענת באת כוח הנאשם, כי מידת הפגיעה לא נמצאת ברף גבוה כפי שהיה ב-**ענין מליטאת** ב-**ענין אבו סבית** וב-**ענין בן-ברוך**. זאת ועוד, ב-**ענין בן-ברוך** אף נקבע כי יש להחמיר בענישה של מקבל הרכוש הגנוב "**אלא אם כן יש נסיבות מיוחדות לקולא**", אליהן אתייחס בהמשך, בפרק הדן בנסיבות שלא קשורות בעבירה.

(4) הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה הן בצע כסף ורצון להשיג רווח כלכלי קל, על רקע מצב כלכלי קשה, עת משפחתו רעבה ללחם, בשל הסתבכותו הכלכלית, שנבעה מהתמכרותו להימורים. להערכת שירות המבחן הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה הן שיקול דעת לקוי, קושי בקבלת החלטות והעדר מחשבה על השלכות מעשיו.

מתחם העונש ההולם

14. נוכח כל האמור לעיל מתחם העונש ההולם לעבירה אחת של **קבלת רכב גנוב** במסגרת אירוע אחד הוא **6-18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית**.

15. עבירות גניבת רכב וקבלתו הן עבירות קלות יחסית לביצוע וקשות ללכידה. הפיתוי לבצען גדול. מכאן נגזר הצורך בענישה מרתיעה, שתהפוך אותן לבלתי כדאיות. עבירה שבוצעה למטרת רווח כלכלי מחייבת עיצומים כלכליים, שישפיעו על חוסר הכדאיות בצבירת הון על חשבון הציבור. אולם על פי הוראות סעיף 40ח' ל-**חוק**

העונשין, בקביעת מתחם הקנס שומה על בית המשפט לבחון היכולת הכלכלית של הנאשם, שכן לא הרי פלוני כאלמוני. לטענת ההגנה, וכעולה מהתסקיר ומראיות ההגנה לעונש - מצבו הכלכלי של הנאשם קשה, הוא מפרנס יחיד ועל שולחנו סמוכים שלושת ילדיו וזוגתו הנכה. אשר על כן, אני קובעת **מתחם קנס הנע בין 1,000 ₪ לבין 7,500 ₪**.

16. מקובלת עליי טענת בא כוח המאשימה כי בגין העבירה ראוי להשית פסילה, שכן קבלת הרכב הגנוב ונהיגה בו לשטחי הרשות מקימה בסיס עצמאי לפסילה, בהתאם לסעיף 35 ל-**פקודת התעבורה [נוסח חדש]**, התשכ"א-1961 (להלן: **פקודת התעבורה**) [ראו והשוו **ענין אל אעסם**].

17. בנוסף, יש לקבוע פיצוי לטובת הבעלים, שלא תלוי במצב הכלכלי. ב-ע"פ 7186/19 **טובי נ' מדינת ישראל** (8.1.2020) קבע בית המשפט העליון קבע דרך חישוב הפיצוי בהליך הפלילי -

"... בשל העובדה שפיצוי בהליך הפלילי אינו מחייב הליך של הוכחת נזק מדויק, ונקבע בהתאם להתרשמותו של בית המשפט, הרי שאין למצות במסגרתו את הנזק הכולל שנגרם לנפגע העבירה, ויש לתחמו. פיצוי זה הריהו 'עזרה ראשונה' הניתנת לנפגע העבירה בתום ההתדיינות בפלילים. בצד אותה 'עזרה ראשונה' עומדת האפשרות להגיש בנפרד תביעה אזרחית נגד העברין, בגין מלוא נזקי קרבן העבירה".

גזירת העונש המתאים לנאשם במסגרת המתחם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם התחשבתי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) **לחוק העונשין**, בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40א **לחוק העונשין**, כפי שאלו עולות מתסקיר שירות המבחן, מטיעוני באות כוח הצדדים ודברי הנאשם לעונש, הכל כמפורט להלן:

(א) הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הנאשם כבן 45, נשוי ואב לשלושה ילדים בני 15-6. מתגורר עם אשתו וילדיו בדירת דיור ציבורי בבאר שבע. אשת הנאשם סבלת מחוליים שונים, לרבות אסטמה, אלרגיה, דכאון וחרדה, מטופלת תרופתית ומתקיימת מקצבת נכות של הביטוח הלאומי, כך שהנאשם הוא המפרנס העיקרי (ראו **ה/1**, **ה/2** ואישור המוסד לביטוח לאומי על תשלומי קצבאות לשנת 2023, שהוגש ב-5.2.23, לפיו נקבעו לאשת הנאשם 54% נכות לצמיתות). ממכתב מעסיק הנאשם, חברת "Xמדיה פרסומים" מיום 8.5.22 (**ה/4**) עולה כי הנאשם, שעזב לאחר תאונת עבודה, נקלע לקשיים כלכליים בתקופת הקורונה, וחזר לעבוד בחברה. מעסיקו ציין כי הכרחי להותירו במעגל העבודה בהיותו מפרנס יחיד וגם לצרכי העסק, בהיותו עובד חיוני. במצב זה השתת מאסר, אף אם ירוצה בעבודות שירות, עלולה לפגוע בפרנסת כל המשפחה. מדיווח היחידה לטיפול בנפגעי אלכוהול והימורים בבאר שבע (להלן: **היחידה**) מ-3.1.22 (**ה/3**) עולה כי ענישה מחמירה עלולה גם לגרום לנסיגה בהליך ההחלמה ואילו ענישה מקילה תסייע לתהליך השיקום כולו.

(ב) נסיבות חיים של הנאשם - הנאשם הוא הבן האמצעי מבין שלושה ילדים בגילאי 37-45. הוריו

התגרשו בהיותו כבן שנה ואביו, שנפטר לפני כ-14 שנים, עבר להתגורר בצרפת, שם נישא בשנית. הקשר עם האב היה רעוע והתבסס בעיקר על קשר טלפוני. אימו בשנות ה-60 לחייה עובדת כשכירה, נישאה בשנית בהיותו כבן 9. לדבריו, אימו ובן זוגה היו מעורבים ושותפים בחייו, חינכו אותו לערכים, הקנו לו משמעת וקיבל מענה לצרכיו הבסיסיים - אולם מדיווח היחידה מחודש דצמבר 2022 (המאוזכר בתסקיר), עלה כי בן הזוג של האם ניהל אורח חיים שולי והתמכרותי וכך גם אחיו הצעיר, עימו הנאשם לא בקשר טוב וקרוב (להבדיל מאחיו הבכור, עמו נמצא בקשר קרוב, הגם שעבר לארצות הברית לפני כ-20 שנים והם אף ניסו לפני מספר שנים להקים יחד עסק שלא צלח). לאחר שהנאשם עזב את פנימיית "דוד רזיאל" בהרצליה בה התחנך, הוא השתלב בבית ספר מחנה נתן וסיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. הישגים בלימודים לא היו טובים והיו לו בעיות התנהגות. המעגל החברתי בשכונת מגוריו היה רחב ושולי.

להערכת שירות המבחן נסיבות חיים אלו, לרבות מסגרת משפחתית נעדרת דמות אב יציבה, תומכת ומעורבת בחייו, השפיעו על דימויו העצמי ולא הקנו לנאשם כלים אדפטיביים להתמודדות במצבי קונפליקט.

כעולה מדיווח היחידה בה מטופל כ-6 שנים (המוזכר בתסקיר), הנאשם בהתמכרות להימורים בהיותו כבן 20, נהג להמר במכונות מזל ומפעל הפיס (צ'אנס), שימוש שהלך והתגבר עד כדי תלות והתמכרות. במקביל החל לקחת הלוואות בשוק האפור כדי לממן התמכרות זו. בנוסף נהג להשתמש בתרופות נוגדות חרדה.

התקופה שקדמה לעבירה היתה מורכבת, התאפיינה בעליות וירידות בשימוש בהימורים, דבר שהשפיע על המצב הכלכלי של המשפחה ויצר מתחים בינו לבין בן זוגתו, כאשר משפחתו סבלה מעוני עד כדי חרפת רעב.

ג) התנהגות חיונית של הנאשם ותרומו לחברה - הנאשם שומר בשנים האחרונות על אורח חיים תקין ויציב. במהלך חייו עבד בעבודות מזדמנות, אולם ב-13 השנים האחרונות עובד (אמנם לסירוגין) בחברה פרטית "Xמדיה פרסומים", העוסקת בתחום ייצור שלטי פרסום (להלן: **החברה**) וממכתב מעסיקו מ-8.5.22 (ה/4) שאוזכר לעיל, עולה כי הנאשם הוא עובד חיוני בחברה, מתמיד להגיע בזמן ולמלא תפקידו בצורה אחראית על הצד הטוב ביותר ולכן לגישת מעסיקו הכרחי להותירו במעגל העבודה גם לצרכי העסק.

גם בתחום המשפחתי תפקודו של הנאשם תקין וחיוני. הנאשם נישא לפני כשני עשורים ולזוג שלושה ילדים. הקשר ביניהם משמעותי, מבוסס על אהבה, שיתוף וחברות טובה. הנאשם שותף מלא בגידול ילדיו וניהול משק הבית.

תפקודו התקין והחיוני בחיי המשפחה ובתחום התעסוקה נזקף לזכותו גם משום שמדובר במי אשר לאורך חייו לא הצליח לתפקד ולהשתלב באופן תקין במסגרות של לימודים, שירות צבאי ותעסוקה ושבעברו ניהל אורח חיים שולי, לא גויס לשירות צבאי, ככל הנראה על רקע מעורבות בפלילים ובמשך כ-2 עשורים, מהיותו כבן 20, ניהל אורח חיים התמכרותי להימורים.

זאת ועוד, כאמור לעיל הנאשם פנה מיוזמתו ליחידה, שדיווחה כי הוא משתף פעולה באופן מלא עם הצוות הטיפולי, כיום נקי מהימורים ומשימוש בחומרים, פעיל בקבוצת התמודדות למהמרים חופשיים, מנהל אורח

חיים תקין וכיום מנהל קשרים מיטיבים, ללא התחברות לגורמים שוליים, בנוסף לתפקודו החיובי והפעיל במשפחתו הגרעינית, המהווה עבורו גורם תמיכה ובתחום התעסוקה.

(ד) בטילת אחריות על מעשיו ומאמציו לחזור למוטב - בדבריו לעונש אמר הנאשם "אני מביע חרטה עמוקה למקרה, לא התכוונתי לפגוע באנשים, הייתי בתקופה של בלבול, חוסר כלכלי. התפתיתי לדבר הזה...". מעבר לכך שהנאשם נטל אחריות והודה במיוחס לו הן בבית המשפט והן בפני שירות המבחן, הנאשם הביע תחושות צער, חרטה ובושה, הפיק לקחים מהתנהגותו. לנאשם תובנה לנזק שהסב והוא מבטא אמפתיה כלפי בעל הרכב.

הנאשם החל הטיפול ביחידה בשנת 2017 מיוזמתו, לאחר שנקלע לחובות כבדים ולקשיים כלכליים כמפורט לעיל. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם הצליח לבחון המניעים העומדים בבסיס העבירה, ביטא אמפתיה וצער עמוק כלפי בעל הרכב, חש בושה על מעשיו וביטא תובנה בדבר המחירים הכבדים שהוא וסביבתו הקרובה שילמו ומשלמים על מעשיו, הן במסגרת שימושו בהימורים והן בביצוע העבירה. מאז ביצוע העבירה, ערך בחינה עצמית, הבין כי גבולותיו הפנימיים התערערו וחיפש דרכים להשיג "כסף קל", פעל ללא שיקול דעת ובלי לבחון לעומק השלכות מעשיו. הפיק לקחים מהאירוע ושואף לנהל אורח חיים נורמטיבי ומתפקד.

הנאשם הביע מוטיבציה והסכמה להשתלב בהליך מטעם שירות המבחן. להתרשמות שירות המבחן לנאשם, אשר עורך מאמצים לשמור על רצף תעסוקתי ולהתקדם בתחום המקצועי - יכולות וכוחות לבצע התבוננות ובחינה עצמית, לשקם את חייו ולתפקד באופן חיובי במסגרת המשפחתית והתעסוקתית.

שירות המבחן ציין כי המעצר וההליך המשפטי חיזקו גבולותיו הפנימיים, הבהירו לו חשיבות השמירה על החוק ומהווים עבורו גורם מרתיע.

מדיווח היחידה מ-3.1.22 (ה/3) עולה כי לנאשם, שכאמור פנה מיוזמתו ליחידה לאחר שמשפחתו הגיע לכדי חרפת רעב, נבנתה תכנית טיפול, הכולל שיקום וסיוע, לרבות קבוצה טיפולית ושיחות פרטניות. הנאשם משתתף באופן עקבי ומשביע רצון בקבוצה הטיפולית שבועיים למהמרים חופשיים, משתף פעולה באופן מלא עם הצוות והמלצותיו ומאז שילובו בטיפול הנאשם ומשפחתו עוברים שינוי חיובי.

(ה) המלצת שירות המבחן - בתסקיר צוין כי לא הוצג מסמך קונקרטי או מידע אחר המעיד על כך שהרשעה עלולה לפגוע בתעסוקתו ומשכך לא נמצאו די נימוקים המצדיקים ביטול הרשעה. לצד זאת, שירות המבחן בא בהמלצה עונשית טיפולית-שיקומית והמליץ על צו מבחן לשנה, במסגרתו ישולב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן, לצד הקשר עם היחידה. בהיותו המפרנס העיקרי במשפחתו וכדי לאפשר לו להמשיך לשמור על מקור תעסוקתו ותפקודו כהורה ולהגיע באופן סדיר לקבוצה טיפולית במסגרת צו המבחן, המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית וחינוכית של 400 שעות של"ץ.

(ו) חלפו כמעט 5 שנים מביצוע העבירה. כתב האישום הוגש כשנתיים וחצי לאחר ביצוע העבירה מבלי שניתן הסבר לחלוף הזמן.

סוף דבר

19. אין חולק כי לזכות הנאשם עומדות נסיבות לקולא. נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם ביקשה ב"כ המאשימה למקמו בחלקו הנמוך של המתחם לו עתרה, בעוד שב"כ הנאשם טענה כי נסיבותיו האישיות של הנאשם מובילות למסקנה שיש לסטות מהמתחם, לסיים את ההליך בביטול ההרשעה ולהשית של"צ ומבחן כהמלצת שירות המבחן. מצאתי כי המנעות מהרשעה תחטיא את מטרות הענישה שלא מאפשרות להעדיף שיקולי שיקום על פני חומרת העבירה ושיקולי ענישה נוספים ואף לא נמצאה פגיעה קונקרטית המצדיקה ביטול הרשעה - אך אין בכך כדי למעט מקיומם של שיקולי שיקום משמעותיים הקיימים בעניינו. הנאשם עבר כבר דרך משמעותית בתכנית הטיפולית ביחידה במשך 6 השנים האחרונות, משתף פעולה עם שירות המבחן ומבקש להמשיך לעבור טיפול במסגרת שירות המבחן. נוכח ההליך הטיפולי המשמעותי, בשים לב לגילו של הנאשם, העדר עבר פלילי, חלוף הזמן המשמעותי מביצוע העבירה (שחלק משמעותי ממנו נבע בשל הגשת כתב האישום בחלוף כשנתיים וחצי מביצועה), אשר חרף נסיבות חייו הקשות מתפקד באופן חיובי במסגרת המשפחתית ויצרני. כיום לא קיים צורך להרתיע את הנאשם, שכן כעולה מהתסקיר, מעצרו וההליך הפלילי מהווים גורמים מציבי גבול ומרתיעים והסיכון להישנות העבירה נמוך.

20. עולה מהמקובץ כי הנאשם עומד בתנאי סעיף 40ד ל-**חוק העונשין**, שכן הנאשם נמצא בעיצומו של הליך שיקומי משמעותי ויש סיכוי של ממש שישתקם. כך ענישה צופה פני עתיד, לצד ענישה מוחשית בדמות של"ץ למשך שעות רב, פיצוי וקנס יסייעו להליך השיקום כולו בעוד מאסר, ולו בעבודות שירות, עלול לפגוע בהמשך העסקתו בחברה וכפועל יוצא מכך בפרנסתו ובכלכלת ילדיו ואשתו הנכה הסמוכים על שולחנו, כעולה מהתסקיר, מ-**ה/4** ובעיקר מ-**ה/3**.

אשר על כן מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) **6 חודשי מאסר על תנאי**, למשך 3 שנים מתום רצוי מאסרו, שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע וכל עבירה נגזרת שלהן;

(ב) **3 חודשי מאסר על תנאי**, למשך 3 שנים מתום רצוי מאסרו, שלא יעבור עבירות הקשורות ברכב מסוג עוון וכל עבירה נגזרת שלהן;

(ג) **הנאשם ישלם פיצוי בסך 1,000 ₪ לבעלים של הרכב** (ע"ת/1 בכתב האישום).

הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מ-15.6.23 וכל 15 בחודש שלאחריו.

אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

(ד) **קנס בסך 1,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו.**

הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מ-15.4.24 וכל 15 בחודש שלאחריו.

אם לא יבוצע תשלום במועדו - תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

(ה) **2,000 ₪ התחייבות, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת רכוש.**

על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל לשם כפיה.

(ו) **6 חודשי פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה.** התנאי הוא שבמשך שנה מהיום לא יעבור עבירה בה הורשע או עבירה כמפורט בסעיף 36(ג) ל-פקודת התעבורה.

(ז) **הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום (להלן: צו מבחן).**

מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד במבחן, יוחזר עניינו לדיון בבית המשפט ודינו ייגזר מחדש.

(ח) **400 שעות שירות לתועלת הציבור (להלן: של"צ).** השל"צ יבוצע בהתאם להודעת שירות המבחן שתוגש עד ליום 4.6.23. אם יהא צורך בשינוי מקום ההשמה - יבצע שירות המבחן את השינוי וידווח עליו לבית המשפט.

מובהר לנאשם כי אם לא יבצע את השל"צ כנדרש, יוחזר עניינו לדיון בבית המשפט ודינו ייגזר מחדש.

ניתן לשלם את הקנס והפיצוי באחת הדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה.
 - מוקד שירות טלפוני (בשרות עצמי) מרכז גבייה - במספר *35592 או 073-2055000
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות (אין צורך בשוב ריתשלום).
- לא תשמע טענה שהנאשם לא קיבל שוברי תשלום בדואר.**

המזכירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, י"ב אייר תשפ"ג, 03 מאי 2023, במעמד הנוכחים.